

“मीठे बच्चे- हरेक दिन विचार सागर मन्थन गन्यौ भने खुशीको पारा चढ्छ, हिँड्दा-डुल्दा याद रहोस्- म स्वदर्शन चक्रधारी हुँ।”

प्रश्न:- आफ्नो उन्नति गर्ने सहज साधन कुनचाहिँ हो ?

उत्तर:- आफ्नो उन्नतिको लागि सधैं चार्ट राख । चेक गर- आज सारा दिन कुनै आसुरी काम त गरिनँ ? जसरी विद्यार्थीहरूले आफ्नो रजिस्टर राख्छन्, त्यस्तै तिमी बच्चाहरूले पनि दैवी गुणको रजिस्टर राख्यौ भने उन्नति भइरहन्छ ।

गीत:- दूर देश के रहने वाला...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले जान्दछन्- दूर देश केलाई भनिन्छ । दुनियाँमा एउटा पनि मनुष्यले जान्दैन । जतिसुकै ठूलो विद्वान् हुन्, पण्डित हुन् यसको अर्थ जान्दैनन् । तर तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ । बाबा, जसलाई सबै मनुष्य मात्रले याद गर्छन्- हे भगवान्... उहाँ अवश्य पनि माथि मूलवतनमा हुनुहुन्छ, अरू कसैलाई पनि यो थाहा छैन । यस ड्रामाको रहस्यलाई पनि अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ । शुरुदेखि अहिलेसम्म जे भएको छ, जे हुनेछ सबै बुद्धिमा छ । यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, यो बुद्धिमा रहनुपर्छ नि । तिमी बच्चाहरूमध्ये पनि नम्बरवार जान्दछौ । विचार सागर मन्थन गर्दै नन् त्यसैले खुशीको पारा पनि चढ्दैन । उठ्दा बस्दा बुद्धिमा रहनुपर्छ- म स्वदर्शन चक्रधारी हुँ । आदिदेखि अन्त्यसम्म म आत्मालाई सारा सृष्टिको चक्रको बारेमा थाहा छ । बस्न त तिमी यहाँ बसेका छौ, बुद्धिमा मूलवतन याद आउँछ । त्यो हो स्वीट साइलेन्स होम, निर्वाणधाम, साइलेन्स धाम, जहाँ आत्माहरू रहन्छन् । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा भट्ट आउँछ, अरू कसैलाई थाहा छैन । जतिसुकै शास्त्र पढे, सुने पनि फाइदा केही छैन । उनीहरू सबै उत्रिदै जान्छन् । तिमी अहिले चढिरहेका छौ । फर्केर जानको लागि आफै तयारी गरिरहेका छौ । यो पुरानो कपडा छोडेर हामी घर जानु छ । खुशी रहन्छ नि ! घर जानको लागि आधाकल्प भक्ति गन्यौ । सिँढी तल भर्दै गयौ । अहिले बाबाले हामीलाई सहज सम्झाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई खुशी धेरै हुनुपर्छ । बाबा भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ- यो खुशी धेरै रहनुपर्छ । बाबाले सम्मुख पढाइरहनु भएको छ । बाबा जो सबैका पिता हुनुहुन्छ, उहाँले फेरि हामीलाई पढाइरहनु भएको छ । अनेक बार पढाउनु भएको छ । जब तिमीले चक्कर लगाएर पूरा गछौ फेरि बाबा आउनुहुन्छ । यस समय तिमी स्वदर्शन चक्रधारी हो । तिमीले विष्णुपुरीको देवता बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । दुनियाँमा अरू कसैले पनि यो ज्ञान दिन सक्दैन । शिवबाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ, यो खुशी कति रहनुपर्छ । बच्चाहरू जान्दछन्- यी शास्त्र आदि सबै भक्ति मार्गका हुन्, यी सद्गतिको लागि होइनन् । भक्ति मार्गका सामग्री पनि चाहिन्छ नि । अथाह सामग्री छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यसद्वारा तिमी गिर्दै आयौ, द्वार-द्वार कति भट्कियौ । अहिले तिमी शान्त भएर बसेका छौ । तिमीले धक्का खान सबै छुटेको छ । जान्दछौ- बाँकी थोरै समय छ, आत्मालाई पवित्र बनाउनको लागि बाबा त्यही मार्ग बताइरहनु भएको छ । भन्नुहुन्छ- मलाई याद गन्यौ भने तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ फेरि सतोप्रधान दुनियाँमा आएर राज्य गछौ । यो मार्ग कल्प-कल्प बाबाले अनेक पटक बताउनु भएको छ । फेरि अवस्थालाई पनि हेर्नु छ, विद्यार्थीले पुरुषार्थ गरेर आफूलाई होशियार बनाउँछन् नि । पढाइको पनि रजिस्टर हुन्छ र चलनको पनि रजिस्टर हुन्छ । यहाँ तिमीले पनि दैवी गुण धारण गर्नु छ । सधैं आफ्नो चार्ट राख्नाले धेरै उन्नति हुन्छ- आज सारा दिन कुनै आसुरी काम त गरिनँ ? मलाई त देवता बन्नु छ । लक्ष्मी-नारायणको

चित्र सामुन्ने राखिएको छ । कति साधारण चित्र छ । माथि हुनुहुन्छ शिवबाबा । प्रजापिता ब्रह्माद्वारा यो वर्सा दिनुहुन्छ त्यसैले अवश्य संगममा ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू हुन्छन् नि । देवताहरू हुन्छन् सत्ययुगमा । ब्राह्मण छन् संगममा । कलियुगमा हुन्छन् शूद्र वर्ण । विराट् रूप पनि बुद्धिमा धारण गर । अहिले हामी हौं ब्राह्मण चोटी, फेरि देवता बन्छौं । बाबाले ब्राह्मणहरूलाई पढाइरहनु भएको छ देवता बनाउनको लागि । त्यसैले दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । यति मीठो बन्नु छ । कसैलाई दुःख दिनु छैन । जसरी शरीर निर्वाहको लागि केही न केही काम गरिन्छ, त्यस्तै यहाँ पनि यज्ञ सेवा गर्नु छ । कोही बिरामी छ, सेवा गर्दै न भने उसको सेवा गर्नुपर्छ । मानौं कोही बिरामी छ, शरीर छोडिदियो, तिमीलाई दुःखी हुने वा रुने कुनै कुरा छैन । तिमी त बिलकुलै शान्तिमा बाबाको यादमा रहनु छ । कुनै आवाज होइन । उनीहरू त श्मशान घाटमा लिएर जाँदा पनि हल्ला गर्दै जान्छन्— राम नाम सँग छ । तिमीले केही पनि भन्नु छैन । तिमीले साइलेन्सद्वारा विश्वमा विजय पाउँछौ । उनीहरूको हो साइन्स, तिम्रो हो साइलेन्स ।

तिमी बच्चाहरूले ज्ञान र विज्ञानको पनि यथार्थ अर्थ जान्दछौ । ज्ञान हो समझ र विज्ञान हो सबै कुरा भुलेर जानु, ज्ञानभन्दा पनि पर । त्यसैले ज्ञान पनि छ, विज्ञान पनि छ । आत्माले जान्दछ— हामी शान्तिधामका निवासी हौं फेरि ज्ञान पनि छ । रूप र वसन्त । बाबा पनि रूप वसन्त हुनुहुन्छ नि । रूप पनि हुनुहुन्छ र उहाँमा सारा सृष्टि चक्रको ज्ञान पनि छ । उनीहरूले विज्ञान भवन नाम राखेका छन् । अर्थ केही जान्दैनन् । तिमीले बच्चाहरू जान्दछौ— यस समय साइन्सबाट दुःख पनि छ भने सुख पनि छ । वहाँ सुख नै सुख हुन्छ । यहाँ छ अल्पकालको सुख । बाँकी त दुःख नै दुःख छ । घरमा मनुष्य कति दुःखी रहन्छन् । सम्झन्छन्— मरियो भने त यस दुःखको दुनियाँबाट छुटिन्थ्यो । तिमी बच्चाहरूले त जान्दछौ— बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई स्वर्गवासी बनाउन । कति गद्गद हुनुपर्छ । कल्प-कल्प बाबाले हामीलाई स्वर्गवासी बनाउन आउनुहुन्छ । त्यसैले यस्तो बाबाको मतमा चलनुपर्छ नि ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मीठे बच्चे ! कहिल्यै कसैलाई दुःख नदेऊ । गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै पवित्र बन । हामी भाइ-बहिनी हौं, यो प्रेमको नाता होस् । अरू कुनै दृष्टि जान सक्दैन । हरेकको बिमारी आ-आफ्नो छ, त्यस अनुसार सल्लाह दिइरहनुहुन्छ । सोध्छन्— बाबा यस्तो हालत हुन्छ, यस हालतमा के गरूँ ? बाबा सम्झाउनुहुन्छ— भाइ-बहिनीको दृष्टि खराब हुनु हुँदैन । कुनै पनि भगडा नहोस् । म तिमी आत्माहरूको बाबा हुँ नि । शिवबाबा ब्रह्मा तनबाट बोलिरहनु भएको छ । प्रजापिता ब्रह्मा बच्चा भए शिवबाबाको, उहाँ साधारण तनमा नै आउनुहुन्छ नि । विष्णु त भए सत्ययुगका । बाबा भन्नुहुन्छ— म यिनमा प्रवेश गरेर नयाँ दुनियाँ रचन आएको छु । बाबा सोध्नुहुन्छ— तिमी विश्वको महाराजा-महारानी बन्छौ ? हो बाबा, किन नबन्ने । हो, यसमा पवित्र रहनुपर्छ । यो त मुश्किल छ । अरे, तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, तिमी पवित्र रहन सक्दैनौ ? लाज लाग्दैन ? लौकिक बाबाले पनि सम्झाउँछन् नि— खराब काम नगर । यस विकारमा नै विघ्न पर्छ । शुरूदेखि लिएर यसैमा हंगामा चल्दै आएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! यसमाथि जित पाउनु छ । म आएको छु पवित्र बनाउन । तिमी बच्चाहरूलाई सही गलत, राम्रो नराम्रो सोच्ने बुद्धि मिलेको छ । यी लक्ष्मी-नारायण हुन् लक्ष्म-उद्देश्य । स्वर्गवासीमा दैवी गुण हुन्छ, नर्कवासीहरूमा अवगुण छन् । अहिले रावण राज्य हो, यो पनि कसैले बुझ्दैनन् । रावणलाई हरेक वर्ष जलाउँछन् । दुश्मन हो नि । जलाउँदै आएका छन् । बुझ्दैनन्— यो को हो ? हामी सबै रावण राज्यका हौं नि, त्यसैले अवश्य हामी असुर ठहरियौं । तर

२०७२ मंसिर १९, शनिबार ०५-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आफूलाई कसैले असुर सम्भन्दैन। धेरैले भन्छन्— यो राक्षस राज्य हो। यथा राजा-रानी तथा प्रजा। तर यति पनि बुझ्दैनन्। बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ— रामराज्य अलग हुन्छ, रावण राज्य अलग हुन्छ। अहिले तिमी सर्वगुण सम्पन्न बनिरहेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरा भक्तहरूलाई ज्ञान सुनाऊ, जो मन्दिरमा गएर देवताहरूको पूजा गर्छन्। बाँकी यस्ता-यस्ता मान्छेहरूसँग मेहनत नगर। मन्दिरमा तिमीले धेरै भक्तहरू भेट्छौ। अवस्था पनि हेर्नुपर्छ। डाक्टरहरूले देखे बित्तिकै भट्ट बताइदिन्छन्— यिनलाई के बيمारी छ। दिल्लीमा एक अजमलखाँ वैद्य प्रसिद्ध थिए। बाबाले त तिमीलाई २१ जन्मको लागि सदा स्वस्थ, सम्पन्न बनाउनुहुन्छ। यहाँ त छान् नै सबै रोगी, (अनहेल्दी)। वहाँ त कहिल्यै रोग हुँदैन। तिमी सदा स्वस्थ, सदा सम्पन्न बन्छौ। तिमीले आफ्नो योगबलद्वारा कर्मेन्द्रियमाथि विजय पाउँछौ। तिमीलाई यी कर्मेन्द्रियहरूले कहिल्यै धोका दिन सक्दैनन्। बाबाले सम्भाउनु भएको छ यादमा राम्रोसँग बस, देही-अभिमानी रट्यौ भने कर्मेन्द्रियहरूले धोका दिँदैनन्। यहाँ नै तिमीले विकारमाथि विजय पाउँछौ। वहाँ कुदृष्टि हुँदैन। रावण राज्य नै हुँदैन। त्यो हो नै अहिंसक देवी-देवताहरूको धर्म। लडाईं आदिको कुनै कुरा होइन। यो अन्तिम लडाईं पनि हुनु छ, यसैद्वारा स्वर्गको द्वार खुल्नेछ। फेरि कहिल्यै लडाईं हुँदै-हुँदैन। यज्ञ पनि यो अन्तिम हो। फेरि आधाकल्प कुनै यज्ञ हुँदैन। यसमा सारा फोहोर स्वाहा भएर जान्छ। यस यज्ञबाट नै विनाश ज्वाला निस्कन्छ, सारा सफाई भएर जान्छ। फेरि तिमी बच्चाहरूलाई साक्षात्कार पनि गराइएको छ, वहाँको सुबीरस आदि पनि धेरै स्वादिष्ट फस्टक्लास चीज हुन्छ। त्यस राज्यको अहिले तिमी स्थापना गरिरहेका छौ त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ।

तिम्रो नाम हो शिवशक्ति माताहरू। शिवबाट तिमीले शक्ति लिन्छौ, केवल यादबाट। धक्का खाने कुनै कुरा छैन। उनीहरूले सम्भन्छन्— जसले भक्ति गर्दैनन् ती नास्तिक हुन्। तिमी भन्छौ— जसले बाबा र रचनालाई जान्दैनन् उनीहरू नास्तिक हुन्, तिमी अहिले आस्तिक बनेका छौ। त्रिकालदर्शी पनि बनेका छौ। तीनै लोक, तीनै काललाई जानेका छौ। यी लक्ष्मी-नारायणलाई बाबाबाट यो वर्सा मिलेको छ। अहिले तिमी यो बन्छौ। यी सबै कुरा बाबाले नै सम्भाउनुहुन्छ। शिवबाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म यिनमा प्रवेश गरेर सम्भाउँछु। नत्र म निराकारले कसरी सम्भाऊँ। प्रेरणाबाट पढाइ कहाँ हुन्छ र? पढाउनको लागि मुख चाहिन्छ। गौमुख त यी हुन् नि। यी बढी मम्मा हुन्, मानव माता हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म यिनीद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्भाउँछु, युक्ति बताउँछु। यसमा आशीर्वादको कुनै कुरा छैन। निर्देशनमा चलनु छ। श्रीमत मिल्छ। कृपाको कुरा छैन। भन्छन्— बाबालाई घरी-घरी भुल्छु, कृपा गर्नुहोस्। अरे, यो त तिम्रो काम हो याद गर्नु। मैले के कृपा गर्छु। मेरो लागि त सबै बच्चाहरू छन्। कृपा गर्ने भए सबै तख्तमा बस्ने थिए। पद त पढाइ अनुसार पाउँछौ। पढ्नु त तिमीले हो नि। पुरुषार्थ गरिराख। परमप्रिय बाबालाई याद गर्नु छ। पतित आत्मा फर्केर जान सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— जति तिमीले याद गर्छौ, याद गर्दा-गर्दै पावन बन्छौ। पावन आत्मा यहाँ रहन सक्दैन। पवित्र बनेपछि त शरीर नयाँ चाहिन्छ। पवित्र आत्मालाई शरीर अपवित्र मिलाउ, यो नियम छैन। संन्यासीले पनि विकारबाट जन्म लिन्छन् नि। यी देवताहरूले विकारबाट जन्म लिँदैनन्, जसकारण फेरि संन्यास गर्नु परोस्। यी त उच्च हुन् नि। सच्चा-सच्चा महात्मा यिनै हुन् जो सदैव सम्पूर्ण निर्विकारी हुन्छन्। वहाँ रावण राज्य हुँदैन। हो नै सतोप्रधान रामराज्य। वास्तवमा राम पनि भनिदैन। शिवबाबा हुनुहुन्छ नि। यसलाई राजस्व अश्वमेध अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ भनिन्छ। रुद्र वा शिव एकै हुनुहुन्छ। कृष्णको त नाम होइन। शिवबाबा

२०७२ मंसिर १९, शनिबार ०५-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आएर ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, उनीहरूले फेरि रुद्र यज्ञ रच्दछन् भने माटोको लिंग र शालिग्राम बनाउँछन्। पूजा गरेर फेरि तोड्छन्। जसरी बाबाले देवीहरूको उदाहरण बताउनुहुन्छ। देवीहरूलाई सजाएर खुवाएर पियाएर, पूजा गरेर फेरि डुबाइदिन्छन्। शिवबाबा र शालिग्रामको बडो प्रेम र शुद्धिका साथ पूजा गरेर फेरि समाप्त गरिदिन्छन्। यो हो सारा भक्तिको विस्तार। अहिले बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— जति बाबाको यादमा रहन्छौ त्यति खुशीमा रहन्छौ। रात्रिमा सधैं आफ्नो चार्ट हेर्नुपर्छ। कुनै भूल त गरिनँ? आफ्नो कान समात्नुपर्छ— बाबा आज मबाट भूल भयो, क्षमा गर्नुहोला। बाबा भन्नुहुन्छ— सही लेख्यौ भने आधा पाप काटिएर जान्छ। बाबा त बस्नुभएको छ नि। आफ्नो कल्याण गर्न चाहन्छौ भने श्रीमत्तमा चल। चार्ट राख्नाले धेरै उन्नति हुन्छ। खर्च त केही पनि छैन। उच्च पद पाउनु छ भने मनसा-वाचा-कर्मणा कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। कसैले केही भन्छ भने सुनेको नसुन्यै गरिदिनु छ। यो मेहनत गर्नु छ। बाबा आउनुहुन्छ नै तिमी बच्चाहरूको दुःख हटाएर सदाको लागि सुख दिन। त्यसैले बच्चाहरू पनि यस्तै बन्नु छ। मन्दिरमा सबैभन्दा राम्रो सेवा हुन्छ। वहाँ धेरै धार्मिक व्यक्तिहरू भेटिन्छन्। प्रदर्शनीमा धेरै आउँछन्। प्रोजेक्टरबाट भन्दा पनि प्रदर्शनी मेलामा सेवा राम्रो हुन्छ। मेलामा खर्च हुन्छ भने अवश्य फाइदा पनि हुन्छ नि। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाले सही र गलतलाई बुझ्ने बुद्धि दिनु भएको छ, यसै बुद्धिको आधारमा दैवीगुण धारण गर्नु छ, कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन, आपसमा भाइ बहिनीको सच्चा प्रेम होस्, कहिल्यै कुदृष्टि नजाओस्।
- २) बाबाको हर डाइरेक्सनमा चलेर राम्रोसँग पढेर आफूले आफैँमाथि कृपा गर्नु छ। आफ्नो उन्नतिको लागि चार्ट राख्नु पर्छ, कसैले दुःख दिने खालको कुरा गन्यो भने सुनेर पनि नसुनेको जस्तै गर्नु छ।

वरदानः— हिँड्दा डुल्दा फरिश्ता स्वरूपको साक्षात्कार गराउने साक्षात्कारमूर्त भव

जसरी शुरूमा हिँड्दा डुल्दा ब्रह्मा गुम भएर श्रीकृष्ण देखिन्थ्यो। त्यही साक्षात्कारले सबै कुरा छोडाइदियो। यस्तो साक्षात्कारद्वारा अहिले पनि सेवा होस्। जब साक्षात्कारबाट प्राप्ति हुन्छ तब नबनिकन रहन सक्दैनन्, त्यसैले हिँड्दा डुल्दा फरिश्ता स्वरूपको साक्षात्कार गराऊ। भाषण गर्ने धेरै छन्, तिमी भासना दिनेवाला बन, अनि सम्भनेछन् यी अल्लाहका प्रतिनिधि हुन्।

स्लोगनः— सदा रूहानी मौजको अनुभव गरिरह्यौ भने कहिल्यै पनि अलमलिने छैनौ।